

**Programma in funere Viri ... Dn. Stephani Henrici Becken, Reip. Gartzensis
quondam Consulis opt. meriti, a. d. IIX. Kalend. Mart. Anno cl lIc. nati, prid. Non.
Xbr. Anno cl Ic LXXI. pio ritu sepeliendi, Propositum publice, Studiosam
Gymnasii Carolini luventutem ad exsequias invitans : [P. P. Stetini, die S.
Thomae Apostoli Anno cl Ic LXX.]**

Stetini: Starck, 1671

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/pnn746839278>

Druck Freier Zugang

Ammon, A. G.,

in S. H. Beck.

Stettin. 1670.

PROGRAMMA

in funere

Viri Nobilis, Amplissimi ac Prudentissimi,

DN. STEPHANI
HENRICI BECKEN,
Reip. Gartensis qvondam CON-
SULIS opt. meriti,

a. d. ix. Kalend. Mart. Anno c1515. nati,

prid. Non. Xbr. Anno c1515LXX. beatè mortui,

a. d. xii. Kalend. Januarii c1515 LXXI.

pio ritu sepeliendi,

Propositum publicè,

Studioſam,

Gymnasii Carolini

Juventutem,

ad exsequias invitans.

STETINI,

Characteribus DANIELIS STARCKII,

Reg. Gymn. CAROLINI Typogr.

Andreas Gothofred. Ammon,
SS. Theol. Licentiatus, Gymnasii Carolini Prof.
& Rector

L. B. S.

VI pridie Nonas beatum vivendi finem fecit, Vir Nobilis & Amplissimus,
DN. STEPHANUS HENRICUS BECKE,
Reip. qvondam Gartensis Consul prudens-
tissimus, optimeq; meritus, ei parant exse-
qviās laudabili pietate ducti mōestissima-
Vidua, & qvi sunt præterea propinqvi su-
perstites. Invitatus est & Noster ordo ad tribuendos beatē
mortuo honores supremos, cūm augenda celebritate funeris,
tūm statuendo monumento literario, quale purē eleganterq;e
acta Viri vita merebatur. Ad utrumq;e præstandum officium
pietatis ac humanitatis lege nos teneri obstrictos putavimus.
Qvantum qvidem intersit publicē , prodi literis ac pluribus
testatum fieri, ut fabulam ætatis exegerint viri prudentes, bo-
niq;e cives; id cūm per se attentis rerum æstimatoribus per-
spicitur, tūm Sapientum monumenta legentibus tanto faci-
lius constat. Qvi ex his Vitas excellentium virorum pruden-
ter ac diserte scripsérunt, non illorum tantum ab oblivione
vindicandæ memoriæ, tribuendoq;e justo virtutibus præmio,
sed posteritati potissimum, exemplis, qvibus plures ferē, qvam
præceptis moveri solent, ad virtutum studia excitandæ servi-
isse videntur. Causæ nihil dico, qvin, uti sit, leges aliquando
historiæ negligentur, amori multis plusculum , qvam verita-
ti largientibus; qvi sicuti falsa narrantes pro veris, suo sibi me-
rito fidem derogant, ita veræ aliorum laudes, tributa benè me-
ritis, nec suspectæ æqvis rerum arbitris, nec ingratæ esse de-
bebant;

bebant; præsertim si ex oratione diserti Scriptoris appareat,
explorata, nec dubia dici, nec ignorari fontes rerum, & veram
deniq; methodum adhiberi. Dum igitur prudentem deqve
patria & amicis benè meritum Senem nobis eruptum luge-
mus hodiè, vident attenti ac rerum intelligentes, qvibus ex-
guo tempore bonis ac prudentibus Viris avocatis, qvām in-
paucis reliqua sit spes, qvām in paucioribus facultas, qvām in
multis cupiditas & audacia, dolentqve Reip. rectè consulen-
tium virorum orbitatem. Illi qvidem ex his turbis crepti
felices sunt, ac gratulationem potius, qvām lugubre carmen
exspectant. Sed qvæ constituenda erat ac regenda Seniorum
prudentiâ juvenum temeritas & inscitia, magno Reip. malo
crescit indies, illis è medio sublatis. Consilium enim est &
ratio in senibus juvenum mores dedoctis; qvi si nulli fuissent,
nullæ omnino civitates vel constitutæ, vel diu conservatæ fui-
sent. Noster ille, cum ipso eo die nuper ex hac vita migra-
ret, quo de signis diei novissimi, adventuqe justissimi Judi-
cis sacra haberetur concio, suspicere ex mandato Servatoris vi-
sus est, & attollere caput suum, cuius videlicet redemptio appro-
pingqvaret. Nunc, qvando conduntur ejus exuviae die, qvi
S. Thome Apostolo sacer est, vocem hujus plenam amoris ac
fidei videtur usurpare: *Eamus & nos, qvò moriamur cum eo.*
Vixerat annos propemodum duos & septuaginta, qvos inser-
viendo aliis publicè privatimqe honestè exegerat. Qvod ve-
rò alias semper, id sub finem vitæ tantò acrius præse tulit de-
siderium æternitatis, eorum verò, qvæ mundus ostentat, fa-
stidium. Cum enim valetudo, qvæ firma ei divino benefi-
cio obtigerat, incunte senio debilitari videretur affectu qvo-
dam asthmatico, per intervalla ac vices eum affligente, usus
est qvidem remediis de consilio peritisimorum Medicorum
adhibitis. Sed qvum ex debilitate viscerum & caloris nativi
accederet humor hydropicus in partibus corporis inferiori-
bus, ac tussis præterea; sensimqe invalecente morbo vires
cœpis-

cepissent deficere; de fine vita imminentे cogitavit unice, dispositisqve rebus omnibus ad beatam migrationem sese præparavit. Bimestri ergo spatio bis, qvod nec antea neglexerat unquam, augustissimo corporis ac sanguinis divini pabulo reflectus est, nullo non tempore precibus ad Deum fusi, & colloquiis ex ejusdem verbo institutis mirificè delectatus. Hunc enim thesaurum menti comparaverat valens, qui foret usui cum diurno morbo conflictanti. Diebus interim ac noctibus omnibus, qvas plurimas insomnes duxit, inter exquisitos dolores patienter exspectavit Redemptorem suum, quem precibus etiam Ecclesiæ publicis hoc nomine rogari voluit. Eadem igitur qvas obyiam itura Judici beata anima, exultans, cantu mortem invitabat, aut de instantे potius liberatione ex mortali hac vita, & æternæ initio sibi gratulabatur. Cùm igitur valedixisset amicis, fideliter ac prudenter, quantum quidem per imbecillitatem licebat, cum iis collocutus, sub eorundem precibus animam placide exspiravit, finemqve fecit vitæ honestè tot annis actæ. Annus erat à Nato Christo c̄l. I. Ic. cùm nasceretur in Incl. Pomeraniæ Ducum arce Julinensi, Patre Nobili, Amplissimoqve Viro, Dno. Gallo, D. Galli & Barbara Hofmannie filio Becken, Duc. Pomer. Praefecto in Marienfließ: Matre Nobili Matrona Benigna, Dni. Levini Winiū, Senatoris Reipubl. Berolinensis & Magdalena, Valentini & Anna Schlurcusie filia, Döringia. Avus paternus, admodum Reverendus & Magnificus Vir, Dn. Gallus Beck, U. J. D. Episcopatus Merseburgensis Cancellarius fuerat, post Consiliarius aulicus Duc. Pomer. Ecclesiæ ad D. Mariæ Capitularis & Consist. Eccles. Director, natus idem spectatissimo Cive & Mercatore integrissimo, Gallo Becken, & Matrona honestissima, Ursula Lindholzia. His ille parentibus ac Majoribus editus cùm sanctissimo lavacro renatus ipsius DEI Opt. Max. filius Christi beneficio adoptatus esset, educari coepit ac formari talibus studiis, qvorum prima ætas capax est. Præmatura autem morte

morte Matris, qvæ huic eripiēbatur vix undecim annos nato,
& variis Parentis occupationibus atq; itineribus factum est,
ut, licet ingenio non mediocri esset præditus, opera&q;e ali-
qvod pretium in optimarum artium studiis videretur facturus,
iisdem tamen nuncium remittere cogeretur. Missus igitur
anno seculi XIV. Berolinum ad Incl. Electoris Brandenb. D.
Joann. Sigismundi Qvæstorem aulicum, Joannem Wernicken,
Calligraphiæ & Arithmetica studio sese totum dedidit, cumq;
illo commoratus in annum usq; tertium, Spectatissimi Viri,
Alexandri Becken, agnati sui commendatione, innotuit Illustri,
Generosissimoq; Domino, Adamo Gansen, L. Baroni de Pudlitz,
Domino in Wulffshagen & Wittenberge / Electoratus Bran-
denburgici Marechallo hereditario ac Pro-Principi, cui in
demandato Secretarii munere fidem atq; industriam suam
comprobavit. Qyūm igitur anno hujus seculi XIX. Roma-
norum Imperatore MATTHIA defuncto laudatis. Elect. Bran-
denburg. D. Joann. Sigism. atq; hoc fatis functo Sermi filii D.
Georgii Wilhelmi nomine Baro idem Pudlicius Legatus ad Co-
mitia Imperii mitteretur, Noster ei comes datus, vidi solen-
nem istum Coronationis ritum, quo Ferdinandus II. Romano-
rum Imperator Francofurti ad Mœnum est renunciatus. Con-
fecto itinere præfici se à Domino suo prædio ac ditioni Wulfs-
hagensi passus est, hac conditione, ut scriba, cuius ipse mini-
sterio posset uti, alias aleretur, omnesq; subditi absente Ba-
rone ipsius autoritati parerent. Primam adolescentibus com-
mandationem ad gloriam hinc proficisci, si ad claros ac sapi-
entes viros, benè consulentes Reip, se conferant, qvorum à
latere, qvoad possint, ac sibi liceat, nunquam recedant, ea-
de re inter sapientes ferè convenit. Qvibus cum enim qvisq;
freqvens est, opinionem affert aliis, eorum se fore similem,
qvorum ad consuetudinem ineunte ætate se applicarit. Vel
hac ratione in optimam partem facile Noster est cognitus,
qvod carus Domino suo, principi Viro fuit, spectatæq; fidei

nomine

nomine usq; ad finem vitæ illius habitus est liberaliter. Voleuerat Baro, atqve illam voluntatem suam Testamento inseriri curaverat, qvando liberis deficentibus hæreditas ad Agnatos per ventura esset, Noster ille eodem porrò munere fungeretur. Qvod cum incidenter ab ejus morte nonnulla, qvi bus moveretur, missionem petiit, eaqve tandem anno seculi xxii. impetrata Gartzium, propinquum Pomeraniæ ad Viadrum oppidum se contulit. Hic se juveni dotibus animi corporis que conspicuo, rebusqve agendis non inepto novus aperuit campus merendi de pluribus, qvō ut commodiūs iteretur, domum sibi aut familiam constituendam, sive, ut Poëtæ verbis utar, ὁμοὶ μὲν πεντάσια, γυναικαὶ δέ, βῆρ δὲ ἀργητης comparandum censuit. Duxit in matrimonium Spectatissimi qvondam Viri *D. Christophori Bebrii*, Consulis ejusdem Reip. filiam *Annam*, virginem tūm lectissimam, nunc post amicissimam annorum propemodum xlviij. conjunctionem viduam moestissimam. Anno enim seculi xxiv. mense Februario nuptias honesto ritu Garcii celebrayerant. Parens igitur divino beneficio factus est liberorum qvatuor, qvorum unus erat filius *Joannes Christophorus*, cujus excellens ingenium & indoles eximia polliceri magna videbatur. Eos enim jam decimo quarto ætatis anno progressus in studiis optimarum artium fecerat, ut eorum non sine fructu continuandorum gratia in Academiam Rostochensem mitteretur. Sed præmatura morte, uti sunt plerumqve fallaces hominum spes & cogitationes inanæ, suis creptus acerbissimum iis luctum atqve moerorem attulit. Filias suscepit tres, qvarum una qvidem *Eleonora infans* obiit: Superstes, Matrona lectissima, *Anna Sophia*, Viro Amplissimo, Prudentissimoqve, *Dno. Bartholoe Schmidio*, Reip. Garzensis hodiè Consuli nupta mortem Parentis piè luget: *Elisabetha Benigna*, Amplissimi qvondam Viri, Dni. *Caroli Joanne Thunii*, præfecti Wildenbrocensis, & post Reip. Garzensis Camerarii Conjux è partu filii superstitis, avumqve hodiè lugentis,

gentis ; beatè obiit ; qvo casu affecti sunt Parentes eò gravius,
qvò gratiora lectissimæ illis filiæ obseqvia fuerunt. Inter cæ-
tera verò virtuti ac industriæ beati Virti divinitus statuta præ-
mia honores fuere non pœnitendi , veluti , qvod anno seculi
xxv. Senator Reip. qvam toties diximus , Garcensis lectus est :
qvò accessit anno post Ædilitas seu dignitas Camerarii ; anno
deniqve xxxi. Consulatus. Qvando autem difficillimis po-
tissimum Reip. temporibus certi solet virtus fidesqve civium,
in qvæ beatus tempora inciderit , nemo est in his oris adeo
hospes , qui nesciat. Cùm enim diuturni ac difficilis belli se-
des hæ ad Viadrum oræ essent , oppidum oportuno ad ripam
loco situm , irruentibus hostium copiis aliquoties in cineres
redactum , hujus est solicitudine curaqve restauratum. Tem-
plum in primis ac Ministeriorum Ecclesiæ domos , Curiam &
desolatos civitatis pagos sua ille industria refici ex ruderibus
curavit. Sic fidelibus ac providis hujus viri curis ac laboribus
& ager colonis habitari cœpit denuò , & eluctari civitas ex gra-
vi onere æris alieni , qvod illis temporibus contraxerat. Præter
enim cæteras muneras publici partes , literæ atq; tabulæ publicæ
testantur , eum Secretarii qvoq; officio functum , cùm nihil inde
vel caperet præmii , vel etiam cuperet. Atq; his qvidem in re-
bus , beneficiendo , inqvam , & benè de pluribus merendi volun-
tate potiorem felicitatis partem , qvam in externis illis bonis
consistere , nisi certò statuisse , minus æqvo tulisset animo ,
qvæ toties adversa inciderunt. Cùm suo unumq; vobis di-
dicisset æstimare pretio , & in his , qvæ vulgus tantum non
unica audet bona dicere , divitias , sanitatem , amicos , liberos ;
æqvam ille mentem , & cùm suppeterent , & vicissim , cùm eri-
pererentur aliquo casu , servare potuit facilius. Amare divi-
tias angusti animi atq; parvi , easdem verò , si non habeas ,
contemnere , sin habeas , ad beneficentiam liberalitatemque
convertere , excelsi atq; magni semper animi est à sapienti-
bus habitum. Hunc igitur ostendit ille , qvoties ope , con-
filio ,

siō, re juvit plurimos, & præcipue ad ea, qvæ cultui divini
Numinis serviant, non Garcii tantum, sed in pagis qvoq; vicinis & alibi liberaliter de suo sumtu contulit. Nota est
pluribus animi constantia, qvam præ se tulit, cùm direptis ac
ter absuntis incendio ædibus fugere cogeretur, exulans pri-
mū in Borussia Gedani, pòst irruptione à Polonis factā, hic
Stetini ad finem usq; vitæ commoratus. Bonorum amicijam,
cui vix anteposuerint qvicqvā Sapientes, unica virtute excepta,
conciliaverat sibi legitimis rationibus, effeceratq; modestia &
humanitatis studio, ut diligeretur à summis, coleretur ab æqua-
libus, observaretur ab omnibus. Nec tamen effugere adeo po-
tuerat sacerrium illud genus hominum, cui expeditum habe-
tur, per amici nomen fallere, qvñ frequentanda sibi cum parvo
bonorum grege putaret ista sancti Poëta: *Mille me molestiis factio
pressit malorum, prima ab usq; origine factio pressit malorum mille
me molestiis, nec tamen subvertere unq; am qvivit ullis machinis.*
Qvà verò integritate valetudinis toto penè vitæ tempore fuerat
præditus, eam sanè divinum, pro eo ac debuit, beneficiū agno-
vit, de senectute qvoq; commoda sibi gratulatus; idem tamen,
cùm isti, qvos ante diximus, morbi ingravescerent, divinæ se-
totum voluntati, suaq; omniq; promptus resignavit, æterna ca-
ducis, fucata hæc veris bonis cupidè prudenterq; commutans.
Qvæ de felicitate qvemadmodū piz menti merito gratulamur,
sic bonis omnibus, serio nec dicis gratia hæc terrena fastidien-
tibus eandem precamur ex animo, qvo DEUS ordine juserit,
eadem potituris. Studiosam verò Juventutem, qvæ dato signo
decore nobiscum ibit exseqvias, hortamus etiam atq; etiam,
ut vanitatis tandem valere jussò studio singuli discant sapere,
hoc est, ut antiquissimus, qui exstant hodiè, Poëtarum inter-
pretatus est, meminerint, sibi moriendum esse. VALETE.

Stetini, die S. THOMÆ Apostoli

ANNO CIC LEC LXX.

gentis; beatè obiit; qvò casu affecti sunt
qvò gratiora lectissimæ illis filiæ obseqvia
terà verò virtuti ac industria beati Vini
mia honores fuere non pœnitendi, velu
xxv. Senator Reip. qvam toties diximus,
qvò accessit anno post Ædilitas seu digni
deniqve xxxi. Consulatus. Qvando aut
tissimum Reip. temporibus certi solet vir
in qvæ beatus tempora inciderit, nemo
hospe, qvi nesciat. Cùm enim diuturni
des hæ ad Viadrum oræ essent, oppidum
loco situm, irruentibus hostium copiis a
redactum, hujus est sollicitudine curaqve
plum in primis ac Ministrorum Ecclesie
desolatos civitatis pagos sua ille industria
curavit. Sic fidelibus ac providis hujus vi
& ager colonis habitari cœpit denuò, & el
vi onere æris alieni, qvod illis temporibus
enim cæteras muneris publici partes, literæ
testantur, eum Secretarii qvoq; officio func
vel caperet præmii, vel etiam cuperet. Atq
bus, beneficiendo, inqnam, & benè de plurimi
tate potiorem felicitatis partem, qvam in
consistere, nisi certò statuisset, minus æq
qvæ toties adversa inciderunt. Cùm suo
diciset æstimare pretio, & in his, qvæ vu
unica audet bona dicere, divitias, sanitaten
æqvam ille mentem, & cùm suppeterent, &
perentur aliquo casu, servare potuit faciliter
tias angusti animi atqve parvi, easdem ve
contemnere, sin habeas, ad beneficentiam
convertere, excelsi atqve magni semper ani
bus habitum. Hunc igitur ostendit ille,

